

## ad stk. 3.

Medens retten til de i stk. 2 omhandlede forhøjelser af lønnen vil afhænge af „de objektive indtægtsmuligheder“ og skal gælde for et fast længere åremål ad gangen, vil der være tilfælde, hvor det af hensyn til den pågældende distriktsjordemoders individuelle forhold kan være ønskeligt at støtte hende økonomisk i en kortere periode, f. eks. under langvarig sygdom eller under oparbejdelse af nyvertaget forsømt praksis. Forslaget om de ansættende myndigheds beføjelse til at yde personlige tillæg har bl. a. sådanne tilfælde for øje. Tillægget skal kunne ydes såvel til distriktsjordemødre, der oppebærer forhøjet løn i henhold til stk. 2, som til andre distriktsjordemødre. Navnlig til de ovenfor nævnte jordemødre med ansættelse i distrikter med 30 fødsler og derunder vil der kunne være grundlag for ud over 10 pct.-forhøjelsen at yde et personligt tillæg, jfr. herved også det i bemærkningerne til § 14 anførte.

## Til § 5.

For at distriktsjordemoderens virksomhed kan blive så effektiv som muligt, bør hun være bosat på det i trafikal og anden henseende mest hensigtsmæssigt beliggende sted i sit distrikt. Den ansættende myndighed må derfor kunne bestemme hendes bopæl inden for distriktet ikke alene ved hendes tiltræden, men også under hendes tjeneste, således at hun må være forpligtet til eventuelt senere at flytte inden for distriktet f. eks. som led i en ændring af distriktets grænser. Som et naturligt modstykke hertil bør det påhvile den ansættende myndighed at fremskaffe en bolig til hende, der kan opfylde de krav til størrelse og indretning, som hendes virksomhed stiller. I overensstemmelse hermed foreslås der som hidtil almindeligvis tillagt distriktsjordemoderen en passende bolig, der dog fremtidig betragtes som tjenestebolig, efter de i statstjenestemandsløven herom fastsatte regler, eller — hvis distriktsjordemoderen bor i egen ejendom eller en for egen regning lejet bolig — ydet hende et tilskud til dækning af hendes udgifter til en passende bolig (tidligere bolig-godtgørelse).

Afgørelsen af, om en distriktsjordemoderens bolig kan anses for passende, foreslås som hidtil henlagt til den ansættende myndighed, dog fremtidig efter indstilling af amtslægen. Jordemoderens virksomhed med helbredsundersøgelser af svangre i sit hjem i

forbindelse med, at en „fuldt beskæftiget“ jordemoder må regne med plads til en fastboende hushjælp, må medføre, at hendes bolig normalt bør have en størrelse på  $3\frac{1}{2}$  à 4 værelser. Boligbidraget for distriktsjordemødre foreslås derfor beregnet efter tjenestemandsløvens regler om bidrag for boliger, der er indrettet til en tjenestemand med familie, det vil sige normalt 12 pct. af den fulde fiktive grundløn eller 360 kr. årlig, jfr. tjenestemandsløvens § 36. Iøvrigt bør boligen så vidt muligt være forsynet med de sanitære installationer, som hensynet til en gennemført hygiejne i jordemoderens virksomhed nødvendiggør.

Ved anvendelsen af reglerne om statens tjenesteboliger vil vedkommende distriktsjordemoder blive pligtig at afholde 40 pct. af de med boligens indre vedligeholdelse forbundne udgifter, bortset fra egentlige hovedstandsættelser og den istandsættelse, der finder sted ved brugerskifte.

Da formålet med det foreslåede tilskud til boligudgifter til distriktsjordemødre uden tjenestebolig er at give dem samme økonomiske stilling som deres kolleger med tjenestebolig, bør der ved tilskuddets beregning på den ene side tages hensyn til, at distriktsjordemødre uden tjenestebolig er fritaget for at betale boligbidrag, medens tilskuddet på den anden side ikke — i forbindelse med et beløb svarende til boligbidraget — må overstige vedkommende jordemoderes faktiske boligudgifter.

Fastsættelsen af størrelsen af de nævnte tilskud foreslås iøvrigt henlagt til de ansættende myndigheder efter nærmere af indenrigs- og boligministeren udarbejdede retningslinier.

## Til § 6.

Reglen svarer til den gældende lovs § 8, stk. 3, 6. punktum, 1. led, og § 8, stk. 4, sammenholdt med § 23, 3) og 4), i instruks af 9. marts 1934 for alle til praksis berettigede jordemødre. Man har ikke anset det for nødvendigt at opretholde den ved ordene „så vidt muligt“ i jordemoderloven af 1914 fastsatte begrænsning i distriktsjordemoderens ret til fri telefon.

## Til § 7.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den nugældende lovs § 9, stk. 3. Dog foreslås den hidtidige regel om en særlig feriegodtgørelse fra det offentlige ud over den almindelige løn ophævet. Denne feriegodt-